

Ang Banagbanag

The Dawn in the Cebuano

Oktubre 2019

Unsa ang Atong Toohan

“Tungod niini natawo ako, ug tungod niini mianhi ako sa kalibutan, aron ako magpanghimatuud sa kamatuoran. ... Si Pilato miingon kaniya, Unsa ang kamatuoran? ” —Juan 18:37

Nagpuyo kita karon sa panahon nga halos walay kinutuban ang kasayuran nga magamit sa atong palad. Aron mahulagway kini sa gamay kaayo nga paagi, ang tagsulat niini nga artikulo bag-o lang naghimo sa pagpangita sa pulong nga “kasayuran” pinaagi sa Google. Sa wala’y usa ka segundo, nigawas nga adunay 20.7 bilyon nga “hits.” Kon atong tan-awon kini nga numero, kung ang usa ka tawo nga wala’y kapin sa usa ka minuto nga magtan-aw sa matag usa sa mga hit, moabot sa kapin sa 39,000 ka tuig nga malantaw kining tanan.

Tataw nga walay si bisan kinsa kanato nga makakiskis sa sulud sa mga adunay kalabotan sa pagproseso sa halapad nga kasayuran nga atong gipunting, bisan pa gigamit nato ang kasayuran aron maghimo sa hapit matag desisyon sa kinabuhi. May kalabutan man kini sa kahimsog, trabaho, pamilya, balay, panalapi, tinuohan sa politika, isyu sa sosyal, o pagtuo sa relihiyon, kitang tanan maghimog mga desisyon matag adlaw pinasukad sa lainlaing mga butang sa kasayuran.

Ang kamatuoran nga adunay halapad nga kasayuran nga magamit nato mahimong magpagawas sa daghang mga pangutana sa atong hunahuna. Unsa man ang gigikanan sa kasayuran nga atong gigamit? Sila ba matinud-anon ug kasaligan? Ang ato bang mga tinubdan sa kasayuran husto nga nadasig nga mahimong tabang kanato? Ang ingon ba nga mga gigikanan adunay tulubagon sa ilang kaugalingon alang sa kasayuran nga ilang gisabwag? Sa pag-ingon nga daghang mga gigikanan sa parehas nga kasayuran kanunay nga nagkasumpaki sa usag usa bahin sa ilang gipatik, mahimo natong masulti nga ang kadaghanan sa atong nakita ug nadungog sa tinuud mga “sayop nga impormasyon.” Sa kalibutan karon, ingon usab dayag nga ang mga motibo alang sa pagmantala sa kasayuran kadaghanan alang lamang sa kaugalingon nga interes, ug kung ang kasayuran makit-an nga sayup, dili angkonon sa adunay tulubagon.

Bisan kung ang nahauna nga mga komentaryo labi nga gitumong sa karon nga mga kahimtang, sa mga kasiglohan nga miagi ang mga susamang kahimtang nakapalibog sa katawhan. Sa mga adlaw ni Poncio Pilato, hapit duha ka libo ka tuig ang milabay, bisan ang mga kasayuran sa mas gamay ra kay sa karon ang mga pangutana ug pagduhaduha anaa sa mga hunahuna sa kadaghanan nga nagtinguha sa pagpangita sa kamatuoran. Pananglitan, sa dihang gidala si Jesus sa hukmanan ni Pilato, ang gobernador sa Roma mismo nakigbisog sa nagkasumpaki nga kasayuran. Sa usa ka bahin, ang mga lider sa relihiyon sa mga Hudiyo nag-akusar kang Jesus sa tanan nga matang sa sala, bisan ang pagbutangbutang kaniya usa ka tigpasipala sa Dios. Sa pikas bahin, nakita ni Pilato kang Jesus nga usa ka mapainubsanon nga tawo nga nagpasundayag lamang sa mga matarong ug mahigugmaon nga mga hiyas. Unsa, ug kinsa, ang tuohan?

ANG PULONG SA DIYOS MAO ANG KAMATOORAN

Samtang atong hinumduman ang sinugdan nga teksto, gipangutana ni Pilato si Jesus, “Unsa ang kamatuoran?” Ingon sa gipakita sa rekord, wala direkta ngagi tubag ni Jesus ang pangutana ni Pilato. Bisan pa, sa gabii sa wala pa, sa dihang si Jesus nag-ampo sa mga oras sa wala pa siya gidakup, siya miingon sa iyang Langitnong Amahan alang sa iyang mga tinon-an, “Balaana sila pinaagi sa imong kamatuoran: ang imong pulong mao ang kamatuoran.” (Juan 17:17) Ang “pulong” sa kamatuoran dinhi nga gihisgotan sa walay duhaduha mao ang Daang Tugon nga mga Kasulatan, tungod kay kini ang usa ra nga sinulat nga Pulong sa Dios kaniadto. Karon, ang Bag-ong Tugon kinahanglan nga ilakip ingon bahin sa kana nga Pulong diin makit-an ang kamatuoran.

Ang paghimo sa usa ka mabinantayon nga pagsusi sa tanan nga mga saad sa Daang Tugon nga adunay katuyoan sa pagdiskobre sa pipila ka hinungdanon, makanunayon nga tema nga mahimo natong masulti nga “ang kamatuoran” usa ka lisud nga buluhaton. Pinaagi sa pagtuon lamang sa Daang Tugon, wala’y makasiguro nga siya nakahimo og usa ka husto nga pagtuki sa panguna nga hunahuna nga gisudlan sa mga panid. Dinhi, diin, ang Bag-ong Tugon nagsilbing usa ka giya nga bituon sa atong pagpangita sa kamatuoran. Sa Mga Buhat 3:21 si Apostol Pedro naghisgot sa usa ka hilisgutan nga giingon niya nga “Ang Dios nagsulti pinaagi sa baba sa tanan niyang mga balaang

propeta sukad sa sinugdan sa kalibutan.”

Kini usa ka tino nga katin-awan bahin sa punoan nga tema nga gipahimutang sa Dios sa tanan niyang mga propeta. Unsa man kini nga mahinungdanong tema nga kanta sa Langitnong Amahan, nga hinungdanon kaayo kaniya nga naghimo sa tanang propeta sa pagsulat niini? Gihubit kini ni Pedro nga “mga panahon sa pagpahiuli sa tanan nga mga butang.” Ang pulong nga Griego dinhi nga gihubad nga “pagpasiguli” mao ang usa nga mas tukma nga gihubad nga “pagpahiuli.” Tin-aw, kini, ang katuyoan sa Diyos, nga gipakita sa Daang Tugon ug karon gipamatud-an sa Bag-ong Tugon, nga ang tanan nga mga butang ipahiuli.

Unsa ang “tanan nga mga butang” nga gisulti ni Pedro, ug kanus-a ug unsaon nila ipahiuli? Sa bersikulo napulo ug siyam sa parehas nga asoy, gigamit ni Pedro ang pulong nga “busa,” nga nag-ingon, “Busa paghinulsol kamo.” Kini nagpaila nga ang maayong pagtulon-an nga iyang gipakita, nga natapos sa iyang paghisgot sa mga panahon sa pagpahiuli sa bersikulo 21, gipasukad sa usa ka butang nga nahitabo o giingon kaniadto. Sa paghinumdom sa kapitulo, nahibal-an nato nga ang apostol nangayo sa gahum sa Dios aron mapasig-uli ang usa ka tawo nga bakol gikan sa iyang pagkatawo. Ang mga Hudiyo nga nakasaksi niini natingala, nahingangha kung unsang gahum ang nakahimo sa mao nga milagro. — Buhat 3:1-10

Sa mga bersikulo 12-18, gipatin-aw ni Pedro ang butang sa kanila, nga giingon nga kini nahuman pinaagi sa pagtuo kang Jesus, ang Prinsipe sa kinabuhi, nga ilang gilansang. Hinuon, gipatin-aw niya nga ang pagkamatay ni Jesus dili usa ka pagkahugno sa plano sa Dios, apan nga ang Dios kaniadto pa nagsulti na pinaagi sa baba sa tanan niyang mga propeta nga si Cristo mag-antos. Ang mga tawo nakahimog usa ka nasod nga kasal-anan ug kinahanglan nga maghinulsol sa wala pa ang mga panalangin nga gihatag sa Diyos pinaagi ni Kristo aron mahimong ila. Pagkahuman ang apostol nagpadayon, “Busa paghinulsol kamo, ug pagbalik, aron mapapas ang inyong mga sala, sa diha nga ang mga panahon sa kahayahay moabut gikan sa atubangan sa Ginoo.” - bersikulo 19

Ang kahulogan sa pulong nga Griego nga gihubad nga “makapalagsik” sa kini nga bersikulo mao ang “pagpasig-uli,” sama

sa panig-ingnan sa usa ka tawo nga wala’y ginhawa. Si Pedro dayag nga naghisingot sa kaso sa tawo nga iyang gibalik sa kahimsog, ug gigamit kini nga milagro ingon usa ka paghulagway sa umaabot nga mga panalangin nga gihatag sa Dios alang sa tanan nga katawhan. Ang kini nga saad gihimo labi pa ka matahum kung nahibal-an nato nga ang ekspresyon, “presensya sa Ginoo,” sa teksto sa Griego, nagpasabut nga “nawong ni Jehova.” Sa karaang mga panahon, ang pagpakita sa nawong sa usag usa mao ang timaan sa pabor, samtang ang pagtalikod usa ka timaan sa dili pagpabor.

Ang hunahuna sa kini nga mga pulong susama sa panalangin nga gisugo sa Dios ni Moises nga ipahayag sa Israel, nga mabasa: “Panalanginan ka sa Ginoo, ug bantayan ka: Ang Ginoo magdan-ag sa iyang nawong kanimo, ug magmaloloy-on kanimo: Ang Ginoo magtan-aw sa iyang nawong kanimo, ug maghatag kanimo ug pakigdait.” (Num. 6:24-26) Sa mahulagwayong pagkasulti, gipalayo sa Dios ang iyang nawong gikan sa iyang tawhanong paglalang sa dihang ang atong unang mga ginikanan naglapas sa balaang balaod. Gipapahawa sila gikan sa ilang hingpit nga panimalay sa Eden, ug nagsugod sa pag-antus sa mga sangputanan sa sala, nga sa katapusan miresulta sa kamatayon.

Si Pedro nagsulti kanato, bisan pa niana, moabut ang panahon nga ang Magbubuhat magbalik usab sa iyang nawong sa mga tawo, tungod kay ang lukat — usa ka katumbas nga bili alang sa unang hingpit nga tawo, si Adan, nga wala magmasinugtanon - gihatagan sa boluntaryong pagkamatay sa hingpit nga tawo nga si Jesus. Ang Diyos, ingon niini, maghangad sa iyang panagway sa katawhan, uban ang sangputanan nga adunay mga panahon nga makapalagsik — mga panahon sa pagpasig-uli - ingon nga gihulagway sa pag-ayo sa tawo nga bakol gikan sa pagkahimugso.

“IPADALA NIYA SI HESUKRISTO”

Giunsa, ug kanus-a, ug sa unsang mga kahimtang ang gisaad nga mga panahon sa pagpalagsik moabut sa mga tawo? Gitubag ni Pedro kini nga mga pangutana pinaagi sa pagpasabut nga katuyoan sa Dios nga “ipadala si Jesus Cristo.” Kini dayag nga usa ka paghisingot sa Ikaduhang Pag-anhi ni Jesus, o presensya. Sa pagsulti ni Pedro niining mga pulonga, nahauna na ang Pag-anhi sa Ginoo. Nabanhaw siya gikan sa mga patay ug mikayab sa langit. Sa ingon, bahin kang

Jesus bahin sa iyang kahimayaan nga langitnon nga kahimtang, si Pedro nagpadayon, “Kinsa kinahanglan makadawat sa langit hangtod sa mga panahon sa pagpasig-uli sa tanan nga mga butang, nga gisulti sa Dios pinaagi sa baba sa tanan niyang balaang mga propeta sukad sa sinugdan sa kalibutan.” - Buhat 3:20,21

Sa mga pulong ni Pedro, adunay pipila ka hinungdanon nga mga kamatuoran sa pagpadayag sa Diyos nga gipunting alang kanato, dili pinaagi sa pagtoo sa tawo o pilosopiya, apan pinaagi sa dinasig nga pagtulon-an sa usa sa kaugalingon nga mga apostoles ni Jesus. Dugang pa, gisuginlan niya kita kung unsa ang hinungdan nga gipasulat sa Dios ang tanan nga mga propeta, ug gibutang niya ang katumanan sa tanan nga ilang gisaad kalabut sa pagsunod sa ikaduhang pag-anhi ni Cristo. Sa tinuud, giingon niya nga alang sa katumanan sa kini nga balaan nga katuyoan nga ang plano sa Dios nagtawag kang Kristo nga mobalik pag-usab.

Bisan kung wala gihisgutan sa konteksto sa mga pulong ni Pedro dinhi, sa wala pa ang “pagpahiuli sa tanan nga mga butang” usa ka buhat sa pagpangandam nga naglakip sa “pag-uyog” sa mga daotang institusyon, nga natapos sa pagtangtang sa usa ka daghang “panahon sa kasamok.” (Hag. 2:6,7; Heb. 12:26-28; Dan. 12:1; Mat. 24: 21,22) Pagkahuman niini, ug pagkahuman sa klase sa simbahan, ang gisaad nga mga panalangin ibubo ibabaw tanan nga katawhan.

Sa mga bersikulo pagkahuman sa iyang pagpahayag sa gisaad nga “pagpasig-uli sa tanan nga mga butang,” gikutlo ni Pedro ang pipila nga mga pananglitan kung unsa ang giingon sa mga propeta bahin sa hilisgutan. Ang una nga iyang gihisgutan mao ang usa ka panagna ni Moises: “Ang usa ka profeta nga igpapatubo sa Ginoo nga imong Dios nganha kanimo sa imong mga kaigsoonan, sama kanako; Himua ninyo siya sa tanan nga butang nga iyang isulti kaninyo.” (Buhat 3:22; Deut. 18:15) Sa tinuud, si Moises usa ka bantog nga propeta ug pangulo sa Israel ubos sa ilang orihinal nga Kasabutan sa Balaod nga gihatag sa Bukid sa Sinai. Bisan pa, wala’y nakakuha sa kinabuhi sa ilalum sa kahusayan tungod kay ang hingpit nga sumbanan sa pagkamatarung dili maabut sa dili hingpit nga tawo.

Hinoon, ang kinabuhing dayon maangkon sa mga tawo kung ang propeta nga “sama sa” kang Moises moabot. Kana mao, usa ka hingpit nga pagpahiuli, o pagpahiuli, sa hingpit, walay katapusan nga

kinabuhi sa tawo nga moresulta sa tanan nga nagsunod sa maong propeta. Sa tinuud walay usa, pinaagi sa pagbasa sa saad nga gihimo ni Moises, ang makakab-ot sa konklusyon nga para kini kang Kristo sa iyang ikaduhang pag-anhi. Tungod lang kini nga giinspirar ni Apostol Pedro kanato nga kung giunsa kini matuman nga mahimo nato nga mahatagan ug bili kini ingon usa ka hinungdanon nga bahin sa plano sa Diyos alang sa pagpahiuli ug pagpanalangin sa katawhan sa umaabot nga gingharian sa Mesiyas.

Pagkahuman sa paghigot niini nga panagna ni Moises, si Pedro nagpadayon pagusab sa matagnaon nga rekord sa Daang Tugon, bisan ngadto sa saad nga gihimo ngadto sa matinud-anon nga si Abraham— “Sa imong binhi mapanalanginan ang tanan nga mga kaliwatan sa yuta.” (Buhat 3:25; Gen. 12:1-3; 22:18) Nalipay kita nga gihatagan kita ni Pedro sa dugang nga ehemplo sa mga saad sa pagpasig-uli, kay kini naghatag kanato sa kasiguroan nga kining umaabot nga mga panalangin sa kinabuhi gihatag alang sa mga Hentil ingon man alang sa Mga Judio. Mahimo kini nga magamit sa “tanan nga mga kaliwatan,” mga pamilya ug mga nasud sa kalibutan.

Adunay duha ka hinungdanon nga bahin sa kana nga saad nga gihimo kang Abraham. Ang usa mao nga ang tanan nga mga pamilya sa yuta mapanalanginan, ug ang lain mao nga ang panalangin moabut pinaagi sa binhi ni Abraham. Sa Galacia 3:16, usa ka hinungdanon nga pahayag sa pagpatin-aw sa Bag-ong Tugon gihimo bahin niini. Espesyal nga gipaila ni Pablo si Jesus nga “binhi” nga gisaad kay Abraham nga pinaagi kaniya ang mga tawo panalanginan. Dugang pa, sa mga bersikulo 27-29 sa parehas nga kapitulo, gipatin-aw sa apostol nga ang matinud-anong mga sumusunod ni Jesus, pinaagi sa pagtuo, mahimo usab nga bahin sa kana nga binhi, “ug mga manununod sumala sa saad.”

Ang oportunidad sa pag-apil uban ni Jesus sa umaabot nga buhat sa pagpanalangin una nga gitanyag sa mga Judio. (Buhat 3:26) Apan, sa dihang ang a igo nga gidaghanon sa kanila wala modawat sa higayon, ang Diyos “mibisita sa mga Hentil, aron pagkuha gikan kanila usa ka katawhan alang sa iyang ngalan.” (Buhat 15:14) Nagkinahanglan kini hapit duha liboan ka tuig, gikan sa Unang Pag-anhi ni Jesus hangtod karon, aron magpili gikan sa mga Hudiyo ug Hentil kadtong moapil isip kauban ni Jesus ingon ang gisaad nga

binhi sa umaabot nga panalangin ug pagpahiuli sa mga tawo sa kinabuhi sa kalibutan. Kini nga buhat sa pagpahiuli, gipasabut sa Kasulatan, matuman sa usa ka libo ka tuig sa gingharian ni Kristo. — Pin. 20:6; 1 Cor. 15:25,26

“Ang mga pari, ug kapitan sa templo,” nasubo nga si Pedro nagtudlo sa mga tawo sa yano nga paagi, ug “giwali pinaagi ni Jesus ang pagkabanhaw gikan sa mga patay.” (Buhat 4:1,2) Sa iyang katingalahang diskurso nga natala sa kapitulo 3, Wala gigamit ni Pedro ang pulong nga pagkabanhaw, apan ang mga tawo klaro nga nakasabut nga ang maayong buhat sa pagpahiuli, nga iyang gipahayag nga gisulti sa Dios pinaagi sa baba sa tanan niyang balaang mga propeta, tinuud nga nagpasabut sa pagkabanhaw sa mga patay. Husto sila. Ang pulong nga pagkabanhaw, nga nagpasabut nga “pagtindog pag-usab,” usa ra ka termino nga gigamit sa Bibliya sa pagpresentar kanato sa paglaom sa mahimayaon nga mga panalangin sa kahimsog, kalipay ug kinabuhi sa dili madugay ihalad sa usa ka nag-antos ug mamatay nga kalibutan.

PINAAGI SA TANAN NGA MGA PROPETA

Nan, ngano man nga adunay daghang nagkasumpaki nga kasayuran ug daghang nagkalainlain nga mga opinyon sa kalibutan bahin sa karon ug sa umaabot nga kapalaran sa tawo? Asa nila nakuha ang ilang suporta? Mahimo nga makapangita usa ka teksto sa Kasulatan, o bisan sa daghang mga teksto, aron pamatud-an nga hapit bisan unsang teorya nga gusto nato. Tinuod kini labi na kung ang mga Kasulatan gikuha gikan sa ilang gilaraw nga kahimtang ug sa ingon gilimbongan ang ilang gipasabut. Hinuon, dili kini ang paagi diin kita makaabut sa daghang kamatuoran bahin sa mga panahon sa pagpahiuli, kay dinhi adunay usa ka butang, gipatin-aw ni Peter, nga gipahayag sa tanan nga balaang mga propeta sa Diyos.

Samtang kita nagtan-aw sa mga sinulat sa mga propeta, nahibal-an nto nga nagtudlo gyud sila sa panahon sa pagpahiuli, ang matag usa nga naggamit lainlaing sinultian ug gigamit ang lainlaing mga ilustrasyon aron masabtan nato ang ilang kahulogan nga labi ka dali. Si Isaias usa sa mga balaan nga mga propeta, ug sa daghang mga lugar sa iyang katingalahang libro nga iyang gitandog ang mahimayaon nga tema sa pagpahiuli, dili pinaagi sa paggamit niini nga pulong, apan pinaagi sa paghulagway sa mga panalangin nga

ibubo sa mga tawo sulod sa usa ka libo ka tuig sa yutan-ong gingharian ni Kristo. Namatikdan nato ang mga pulong sa ubos gikan sa iyang panulat.

“Nianang adlaw ang mga bungol makadungog sa mga pulong sa libro, ug ang mga mata sa buta makakita gikan sa kadulom ug gikan sa kangitngit. Ang mga maaghop usab magadugang sa ilang kalipay kang Jehova, ug ang mga kabus sa taliwala sa mga tawo magakalipay sa Balaan sa Israel. Kay ang makalilisang gidala sa wala, ug ang mabiaybiayon nahutdan, ug ang tanan nga nagbantay sa kasal-anan giputol: Nga ang usa ka tawo makasala sa usa ka pulong, ug magbutang usa ka lit-ag alang kaniya nga magbadlong sa ganghaan, ug moliko ang matarong alang sa usa ka butang nga wala’y pulos. Busa mao kini ang giingon ni Jehova, nga naglukat kang Abraham, mahatungod sa balay ni Jacob, dili na maulaw si Jacob, ni ang iyang nawong karon dili na kaayo. Apan sa diha nga makita niya ang iyang mga anak, ang buhat sa akong mga kamot, sa taliwala niya, pagabalaanon nila ang akong ngalan, ug pagabalaanon ang Balaan ni Jacob, ug mahadlok sa Dios sa Israel. Sila usab nga nangasayup sa espiritu makasabut, ug sila nga nagbagulbol makakat-on sa doktrina.”- Isa. 29:18-24

Daghang mahinungdanon ug makapadasig nga mga kasayuran ang gihatagan sa atong pagtagad sa nahauna nga saad. Ang mga buta nga mga mata ug bungol nga mga dalunggan mamaayo. (Isa. 35:5) Sa walay duhaduha kini nagtumong sa pisikal ug mental nga pagkabuta ug pagka bungol. Ang “makalilisang” dili makawang, usa ka lagmit nga paghisgot sa pagbugkos ug katapusan nga paglaglag ni Satanas. (Pinadayag 20:1-3) Ang mga maaghop usab magadugang sa ilang kalipay sa Ginoo, ug ang mga kabus sa mga katawhan magakalipay sa Usa nga Balaan sa Israel. Sa tinuud, kini nagpasabut sa usa ka katingad-an nga gibag-o nga kalibutan gikan karon, sa dihang ang mga maaghop ug mga kabus kanunay nga gipaubos ug gidaugdaug.

Jacob shall be there, the prophet says, and shall see his children. This dates the promise as applying to the time of the resurrection from the dead. Then those who formerly “erred in spirit” shall be given understanding. This is another assurance that the blinding and deceptive influences of Satan will then be removed. Then it will not be necessary for anyone to ask, “What is truth?” All will learn and be

filled with the knowledge of the Lord.—Isa. 11:9 Si Jacob atua didto, giingon sa manalagna, ug makita ang iyang mga anak. Kini nga petsa nagsaad ingon nga pagpadapat sa panahon sa pagkabanhaw gikan sa mga patay. Pagkahuman kadtong “nangasayup sa espiritu” hatagan sa pagsabut. Kini ang usa pa nga kasiguruhan nga ang pagkabulag ug limbong nga mga impluwensya ni Satanas pagakuhaon unya. Unya dili kinahanglan alang sa bisan kinsa nga mangutana, "Unsa ang kamatuoran?" Ang tanan makakat-on ug mapuno sa kahibalo sa Ginoo. — Isa. 11: 9

Sa Isaias 35: 6,8,10, ang ubang mga bahin sa mga panahon sa pagpahiuli gihatag kanato sa pagtagad. Dinhi gisultihan kami sa propeta nga ang bakol molukso ingon usa ka lagsaw. Giingon usab ni Isaias nga adunay usa ka "kadalanan" ug pagatawgon nga "Ang dalan sa pagkabalaan." Sukad sa pagkahulog ni Adan sa sala ug kamatayon, ang mga tawo nagbiyahe tungod sa gihulagway ni Jesus nga simbolo nga usa ka halapad nga dalan diin modala ngadto sa kalaglagan ug kamatayon. (Mat. 7:13) Ang gisaad nga haywey mao ang pagbalik sa dalan gikan sa kamatayon. Kini molabaw sa kini nga haywey, si Isaias nagsulat, nga ang "gitubos ni Jehova mobalik, ... uban ang mga awit ug walay katapusan nga kalipay sa ilang mga ulo."

Gipatin-aw ni Pablo nga si Jesus “mihatag sa iyang kaugalingon sa usa ka lukat alang sa tanan, aron mapamatud-an sa gitakdang panahon.” (I Tim. 2:5,6) Ang tanan, gilakip sa pahayag, “ang gitubos sa GINOO,” ug kini moabut kung sila mobalik gikan sa kamatayon nga ang dako nga kamatuoran bahin sa maula nga dugo ni Kristo mapamatud-an, o ipahibalo, nganha kanila. Ang tanan nga nagdawat sa kini nga probisyon sa grasya sa Diyos ug nahiuyon sa matarong nga mga balaod ug mga prinsipyo nga itudlo sa tanan nga mga tawo nianang panahona, magpadayon nga mabuhi, sa walay katapusan.

Nakita nato ang mosunud nga dugang nga pamatuod ni Isaias bahin niining mahimayaon nga panahon: “Ang Ginoo [Jehova] nagpadayag sa iyang balaang bukton [Kristo Jesus] sa mga mata sa tanan nga mga nasud; ug ang tanan nga mga kinatumyan sa yuta makakita sa kaluwasan sa atong Dios.” “Magtukod sila mga balay, ug puy-an sila; ug sila magtanum mga kaparrasan, ug kan-on nila ang bunga niana.” “Ug mahinabo, nga sa wala pa sila magtawag, ako motubag; ug samtang sila nagsulti pa, ako makadungog.”- Isa. 52:10; 65:21,24

“GIKAN SA YUTA SA MGA KAAWAY”

Si Jeremias usa pa sa mga balaang propeta sa Diyos nga nagtagna sa mga panahon sa pagpasig-uli. Sa paghatag kahupayan sa mga inahan nga nawad-an sa ilang mga anak sa kamatayon, nagsulat siya, “Usa ka tingog nadungog sa Rama, pagminatay, ug hilak nga paghilak; Si Raquel naghilak alang sa iyang mga anak nagdumili nga pagalipayon alang sa iyang mga anak, tungod kay wala na sila. Mao kini ang giingon ni Jehova; Pugngi ang imong tingog sa paghilak, ug ang imong mga mata sa paghilak: kay ang imong buhat pagagantihan, nagaingon si Jehova; ug sila moabut gikan sa yuta sa kaaway. Ug adunay paglaum sa imong katapusan, miingon si Jehova, nga ang imong mga anak mobalik sa ilang kaugalingon nga utlanan.”- Jer. 31:15-17

Gipaila ni Pablo ang kamatayon ingon usa ka dakung kaaway nga pagalaglagon sa panahon sa paghari ni Cristo. Ang pagbalik sa ilang kaugalingon nga utlanan yano nga nagpasabut nga mabuhi sila sa yuta. Pagkanindot nga palaabuton ang gihatag sa pamatuod ni Jeremias!

ANG MGA HENTIL USAB

Ang mga saad sa Diyos kalabot sa pagpahiuli dili lamang limitado sa mga Judio. Kini klaro nga gipakita ni Propeta Ezequiel. Nagsulat siya bahin sa pagpahiuli sa mga taga-Sodoma ug uban pang mga daotan nga mga tawo sa miagi, nga nag-ingon: “Kung ang imong mga igsoon nga babaye, ang Sodoma ug ang iyang mga anak nga babaye, mobalik sa ilang nauna nga kahimtang,.. unya ikaw [ang Israel] ug ang imong mga anak nga babaye mobalik sa imong kanhing yuta.”- Ezek. 16:55

Ang kanhing kahimtang sa mga taga-Sodoma dinhi sa yuta ingon nga tawo. Tinuod usab kini sa mga Israelitas. Gipadayag sa tagna ni Ezequiel nga silang tanan mobalik. Sa ingon, usab, mao ang paglaum alang sa tanan nga pagpasig-uli, o pagpahiuli, nga gihatag sa tin-aw sa among pagtagad.

Dayag nga nahibal-an na ni Jesus kini nga tagna ug nasabtan kung unsa ang gipasabut niini. Sa paghisgot sa umaabot nga adlaw sa paghukom sa gingharian giingon niya nga mahimo’g “labi ka

makatugot” alang sa Sodoma ug Gomorra kaysa sa mga Judio nga sa iyang adlaw nagsalikway sa iyang mensahe. (Mat. 10:15) Kini siguradong nagpasalig kanato nga ang mga ignorante nga daotan nga mga tawo sa una kinahanglan nga pukawon gikan sa pagkatulog sa kamatayon ug hatagan higayon sa pagdawat kang Kristo ug mabuhi. Gipunting sa Kasulatan nga ang adlaw sa paghukom sa tinuud nga adlaw sa pagsulay, ug nga kadtong namati ug nagsunod mabuhi. — Juan 5:25

KALUWASAN GISAAD

Sa usa sa mga saad sa Daang Tugon sa umaabot nga Manunubos, ang Ginoo miingon, “Pagalukaton ko sila gikan sa gahum sa lubnganan; Pagalukaton ko sila gikan sa kamatayon: O kamatayon, ako mahimong imong mga hampak; O lubnganan, ako ang imong kalaglagan: ang paghinulsol matago gikan sa akong mga mata.” (Oseas 13:14) Pagkalipay nato sa pasalig sa Langitnong Amahan nga dili siya “maghinulsol,” o magbag-o sa iyang hunahuna, bahin sa iyang katuyoan aron sa pagluwas sa mga tawo gikan sa kamatayon ug sa paglaglag sa lubnganan, ang kahimtang sa pagkamatay!

Si Propeta Habakuk misulat, “Ang yuta mapuno sa kahibalo sa himaya ni Jehova, ingon nga ang mga tubig nagatabon sa dagat.” (Hab. 2:14) Pinaagi ni Propeta Zephaniah, gipahayag sa Dios, “Unya ako mobalik sa ang katawhan usa ka putli nga sinultian, aron silang tanan magtawag sa ngalan ni Jehova, aron mag-alagad kaniya sa usa ka pag-uyon.” (Sof. 3:9) Nagpamatuod usab si Haggeo alang sa Ginoo, nga nagingon, moabut. ”(Hag. 2:7) Si Zacarias nagsulat, “Si Jehova mahimo nga hari sa tibuuk yuta: sa maong adlaw adunay usa ka GINOO, ug ang iyang ngalan usa.”- Zac. 14:9

Mapasalamaton kita nga ang talaan sa Kasulatan naghatag kanunay, kaharmonya ug kasaligan nga kasayuran gikan sa Genesis hangtod sa Pinadayag bahin sa dakong plano sa Diyos alang sa iyang tawhanong paglalang. Diha lamang sa pamatuod sa Bibliya nga makit-an nato ang tinuud nga tubag sa pangutana nga, Unsa ang kamatuoran? Sa tinuud, ang Pulong sa Dios mao ang gigiklanan sa tanan nga kamatuoran, ug naghatag sa mga panid niini nga basehan alang sa usa ka mahimayaon nga umaabut nga paglaum nga mahimo tanan sa tinuud!■

Masulondon nga Pagtoo

Yabeng Bersikulo:

“Dili ka magadugang sa pulong nga akong gisugo kanimo, ni pagkuha gikan niini, aron imong bantayan ang mga sugo ni Jehova nga imong Dios nga akong gisugo kanimo.”

—Deuteronomiya 4:2

Pinili nga Kasulatan:

Deuteronomio 4: 1-

Sa Iyang hingpit nga kinaadman, determinado ang Diyos nga hatagan ang iyang pinili nga katawhan, ang Israel, sa lainlaing mga balaod ug mga ordinansa diin sila kinahanglan magkinabuhi. Ang mga detalye sa kadaghanan niini nga mga balaod nahitala sa Exodo nga mga kapitulo 20-24. Sa mga kapitulo 25-30, gihatag ang mga panudlo sa Dios bahin sa pagkapari sa Israel ug ang pagtukod sa Tabernakulo.

Ang probisyon sa Balaod sa Kasabotan sa Pakigsaad nahitabo human matuman sa Dios ang iyang saad nga luwason ang mga Israelita gikan sa pagkaulipon sa Ehipto. (Exodo 3:7,8; 14:30,31) Karon nga sila usa ka gawasnon nga mga tawo, kinahanglan nga sila adunay usa ka hugpong sa mga balaod aron mogiya kanila sa adlaw-adlaw nga pagkinabuhi, ingon usab sa ilang relihiyosong pag-alagad sa Diyos. Ang pagsunod sa balaod sa Dios nagsugod sa ilang pagbiyahe padulong sa yuta nga gisaad sa ilang katigulangan nga si Abraham. Sa dihang gitawag sa Diyos si Moises aron manguna sa mga Israelita, giingnan niya siya, “Giingon ko, kuhaon ko ikaw gikan sa kasakitan sa Ehipto sa yuta sa mga Canaanhon, ... ngadto sa usa ka yuta nga nagaagay sa gatas ug dugos.” - Exod. 3:17

Nahinumdoman nato ang orihinal nga pahayag sa Ginoo kang Abram bahin sa usa ka dili makita nga yuta sa saad. “Karon ang GINOO nagsulti kang Abram, Pahilayo ka gikan sa imong nasud, ug gikan sa imong kaliwatan, ug gikan sa balay sa imong amahan, ngadto sa usa ka yuta nga ipakita ko kanimo.” (Gen. 12:1) Gisunod ni Abram ang mga panudlo sa Dios, ug tungod sa iyang pagkamatitud-anon sa pagbuhat sa ingon siya gigantihan sa daghang yuta ug panon. (Gen. 13: 14-17; 24:34,35) Ang iyang ngalan, Abram, nga nagpasabut nga “gibayaw nga amahan,” sa ulahi

giusab sa Dios ngadto ni Abraham, nga nagpasabut nga “amahan sa usa ka panon.” (Gen. 17:5) Sa panahon ni Moises, ang mga Israelita naglangkob niining “panon” nga naggikan sa mga pus-on ni Abraham, ug karon nagbiyahe sila sa yuta nga gisaad kaniya ug sa iyang kaliwatan pila ka siglo ang milabay.

Sa pagbalik usab sa panahon sa pagluwas sa Israel gikan sa pagkaulipon sa Ehipto, gisultihan sa Dios si Moises nga siya ang gigamit aron moluwas sa mga tawo. Siya miingon, “Busa karon, ug igapadala ko ikaw ngadto kang Faraon.” (Exodo. 3:10) Pagkahuman sa paggahin sa kap-atan ka tuig sa yuta sa Madian nga nag-atiman sa panon sa iyang ugangan, si Moises nahimong mapainubsanon. Nakat-onan niya ang kaaghop ug pagsalig sa kaugalingon niyang abilidad. Kini nga kinaiya, bisan pa, mao gyud ang gikinahanglan aron mahimo siyang usa ka instrumento sa pagtuman sa katuyoan sa Diyos.

Sama ni Moises, kinahanglan natong mahibal-an nga ang katuyoan sa Dios ngari kanato dili sumala sa atong mga buhat, gahum o katakos, kondili sa Diyos. Ang tanan nga magamit sa iyang pag-alagad kinahanglan magkat-on sa leksyon nga nahisulat sa kini nga mga pulong sa Agalon: “Kung wala ako wala ka’y mahimo.” (Juan 15:5) Ang matag usa kanato kinahanglan nga magbantay pag-ayo sa mga paggiya sa pagbalaan sa Diyos, ingon Nahibal-an ni Moises nga buhaton, nga nahibal-an nga samtang kita mga kauban sa Dios mahimo natong mahuman ang bisan unsang butang. — I Cor. 3:9

Ang atong Yabeng Bersikulo nagpunting kanato nga sa pagpakigtrabaho sa Dios, kinahanglan nga sundon nato ang iyang mga sugo ug dili magtinguha sa pagbuhat sa atong kaugalingon. Nahitala nga sa dihang gipahayag sa Dios ang iyang balaod sa Israel, “gikuha ni Moises ang libro sa pakigsaad, ug gibasa ngadto sa mgatawo: ug sila miingon, Ang tanan nga giingon ni Jehova among buhaton, ug magmasinugtanan.” (Exodo 24:7) Kita usab, kinahanglan magkinabuhi pinaagi sa pagtuo ug pagsalig sa Diyos, ug makaamgo nga ang pagsunod sa iyang mga sugo hinungdanon samtang kita maningkamot nga mabalaan sa hunahuna, pulong ug buhat. — I Sam. 15:22■

Pagtoo Diha sa Lihok

Yabeng Bersikulo:

“Ang panaksan nga harina wala mahubas ni ang tibud-tibud nga lana wala mahubsan, sumala sa pulong ni Jehova nga iyang gisulti pinaagi kang Elias.”

—I Hari 17:16

*Pinili nga Kasulatan:
I Hari 17:8-16*

Ang mga panghitabo nga natala sa I Hari kapitulo 17 may kalabutan sa pagpangalagad ni Propeta Elias. Gipili siya sa Diyos aron ipahibalo kang Achab, hari sa Israel, nga wala unyay ulan o yamog sa yuta sa daghang mga tuig. (bersikulo 1) Tungod kini sa daotan nga paghari ni Achab sa napuloka-tribo nga gingharian sa Israel. (I Hari 16:29-33) Ang daotan nga paghari sa mga hari sa Israel, diin si Achab usa ka kaliwat, nagpadayon hangtod karon, ug ang rekord nag-ingon nga “Si Achab nagbuhat ug labi pa nga paghagit sa Ginoong Dios sa Israel aron mapungot kay sa tanang mga hari sa Israel nga nahiuna kaniya.”

Pagkahuman gipahayag ni Elias ang hulaw nga moabut sa yuta, gimandoan siya sa Diyos nga moliko sa silangan ug “magtago sa imong kaugalingon sa sapa sa Cherith, nga sa unahan sa Jordan.” Gisultihan usab sa Diyos ang propeta nga ang mga uwak ipadala didto aron pakan-on siya. Si Elias, nagtinguha nga magmatinudanon sa pulong sa Dios, nagbuhat ingon sa gisugo sa Ginoo. (I Hari 17:2-5) Gisaad sa Diyos nga ihatag ang pagluwas ni Elias sa pagkaon nga gidala sa mga uwak, ug pinaagi sa pagsiguro nga ang sapa sa Cherith dili mauga. — bersikulo 6

Pagkahuman sa pila ka yugto ang sapa nauga. Gisultihan sa Ginoo si Elias nga moadto sa Zarephath, ug nga gipahimangnoan niya ang usa ka biyuda nga nagpuyo didto aron paluyohan siya. (bersikulo 7-9) Sa pag-abot sa iyang destinasyon, gihangyo ni Elias ang babaye nga moinom ug mokaon ug tinapay. Kini usa ka grabe nga pagsulay sa hugot nga pagtuo ug pagkamanggihatagon sa biyuda, ug ingon nga usa ka maisog nga hangyo nga buhaton ni Elias, labi na nga giisip nga ang hulaw nakaabot usab sa iyang lokasyon. — bersikulo 10,11

Ang pasiunang tubag sa biyuda tin-aw nga nagpakita sa iyang kaguol. “Ingon nga buhi ang GINOO nga imong Diyos, siya mitubag, wala na ako’y usa ka tinapay, usa lang ka kumkom nga harina sa usa ka panaksan ug pipila nga lana nga nahabilin sa usa ka botelya. Karon makapangita na ko usa ka mga sungkod aron makaluto ako usa ka katapusang pagkaon alang sa akong anak ug alang kanako. Pagkahuman kan-on kini ug mamatay.” (bersikulo 12) Karon ang kabus nga biyuda gihangyo nga ihatag ang iyang gitooan nga katapusan nga pagkaon sa iyang anak.

Bisan siya usa ka Hentil, ang biyuda dayag nga nagtahud sa Dios, kay sa dihang gihatag ni Elias ang saad sa Ginoo nga siya adunay igong pagkaon alang sa iyang panimalay hangtod matapos ang hulaw, mituo siya, ug gihatag ang hangyo sa propeta alang sa tinapay. Gigantihan ang iyang pagtuo. Ang asoy nag-ingon nga “siya, ug siya, ug ang iyang balay, nagkaon sa daghang adlaw,” hangtod natapos ang hulaw. (ber. 13-15) Ingon sa nasulat sa atong Yabeng Bersikulo, ang gamay niyang pagkaon nga anaa kaniya wala “mahurot” ni ang iyang gamay nga gidaghanon sa lana wala maubusan. Tanan kini “sumala sa pulong ni Jehova.”

Ang hangyo ni Elias nga mag-andam una sa tinapay alang kaniya, sa wala pa ang biyuda nga naghatag pagkaon alang sa iyang kaugalingon ug sa iyang anak, dili tungod sa kadalo o kahakog sa iyang bahin. Hinuon, kini usa ka bahin sa leksyon sa hugot nga pagtuo nga gusto sa Ginoo nga ipakita. Sama nga ang pagsulay sa biyuda gisulayan, ang Ginoo magsusi usab sa atong pagtuo. (Santiago 1:2-4) Ang atong mga probisyon mahimong usahay maubos, apan nahibal-an kini sa Diyos ug maghatag alang sa atong espirituhanon ug temporal nga kaayohan kung kita mosalig kaniya. Ilabi na sa mga espirituhanon nga linya, magpasalamat kita nga ang atong Langitnong Amahan naghatag kanato sa tinapay sa kinabuhi ug ang lana sa Balaang Espiritu aron maatiman kita matag adlaw. — Juan 6:35; Ef. 1:12-14■

Mapainubsanong Pagtoo

Yabeng Bersikulo:

“Tungod niini wala nako gihunahuna ang akong kaugalingon nga takus sa pag-anha kanimo, apan isulti lamang ang pulong, ug ang akong sulugoon mamaayo.”

—Lucas 7: 7

Pinili nga Kasulatan:

Lucas 7:1-10

Ang eksena sa atong leksyon gihimo sa wala madugay pagkahuman sa sermon ni Jesus sa bukid. “Karon nga natapos na niya ang tanan niyang mga gisulti sa mga tawo, misulod siya sa Capernaum.” (Lucas 7:1) Human gibiyaan ug gisalikway sa Nasaret, diin siya nagdako, gihimo ni Jesus ang Capernaum nga iyang “puloy-anan” sa panahon sa iyang ministeryo sa Galilea. Si Pedro ug ang uban nga mga tinun-an ni Jesus, nga kadaghanan mga mangingisda, naghimo usab sa ilang mga balay diha nga lugar tungod kay kini nahimutang sa baybayon sa Dagat sa Galilea.

Ang asoy sa Lucas kapitulo 7 nagpatin-aw nga ang usa ka senturion, nga kapitan sa Romanong guwardya sa maong rehiyon, adunay usa ka sulugoon nga gihigugma kaayo niya. Kini nga sulugoon nasakit og grabe, ug hapit mamatay. Ang Hentil nga senturyon mihangyo sa mga pinuno sa syudad, nga mga Judeo, aron ipadala si Jesus, aron ayohon niya ang iyang sulugoon. (ber. 2,3) Dayag nga nadungog niya si Jesus ug ang iyang gamhanang mga buhat sa pagpang-ayo, ug lagmit nahibal-an na niya ang mga milagro nga nahimo na ni Jesus sa rehiyon. — Lucas 4:31-41; 5:12-26; 6:6-11

Ang kamatuoran nga ang senturion wala moadto aron makigkita kang Jesus sa personal wala nagpasabot nga siya kulang sa pagtahod. Hinuon, sukwahi kini, tungod kay wala’y pagduha-duha nga nahibal-an niya nga si Jesus usa ka Hudiyo ug nakaamgo nga ang mga Hudiyo dili makiglabet sa mga Hentil. (Deut. 7:1-6; Mat. 10:5; Buhat 10:28) Bisan pa, ang senturion nagtinguha kaayo nga ayohon ni Jesus ang iyang sulugoon. Gikan sa salaysay dayag nga bisan ang senturyon usa ka opisyal sa kasundalohan sa Roma, usa

siya ka tawo nga mapainubsanon, puno sa pagkamabination ug adunay maayong taho, bisan sa mga Judio.

Gipangita sa mga pinuno sa lungsod si Jesus, ug sa pagkakita kaniya, gipatin-aw nga bisan ang senturion usa ka Hentil, siya adunay halangdon nga kinaiya, ug takus nga ayohon ni Jesus nga iyang sulugoon. Giingon usab nila, “Gihigugma niya ang atong nasud, ug gipatukoran niya kami ug usa ka sinagoga.” (Lucas 7:4,5) Pagkadungog niini nga mga balita, uban ni Jesus ang mga pinuno sa lungsod ug mibiyahe sa balay sa senturyon. Sa nagkahiduol na sila sa iyang balay, usa ka sulugoon ang nakigkita kang Jesus nga may mensahe gikan sa senturion, “Ginoo, ayaw pagsamok ang imong kaugalingon: kay dili ako takus nga ikaw mosulod sa ilalum sa akong balay.” —bersikulo 6

Ang atong Yawe nga bersikulo nagpakita nga ang hugot nga pagtuo sa senturion dako kaayo nga ang bugtong butang nga buhaton ni Jesus mao lamang ang “isulti ang pulong,” ug ang iyang sulugoon mamaayo. Gipahayag ni Jesus ang iyang katingala sa dako nga pagtuo sa senturion, nga nag-ingon sa tanan nga mga tawo didto, “Giingon ko kanimo, wala ako nakakaplag dako nga pagtuo, wala, dili sa Israel.” Sa diha nga ang mga tawo nga ningsugat sa Ginoo namalik sa balay sa senturion, ilang nakita nga ang iyang sulugoon naayo na. — bersikulo 9,10

Ang mga milagro sa Ginoo nagsilbing mga ilustrasyon sa usa ka limitado nga sukdanan nga nagtudlo sa labi ka dako nga mga milagro nga matuman alang sa mga tawo sa iyang paghari sa Mesinikong panahon. Ug, ang tanan nga mga masakiton ayohon, ang mga patay pagabanhawon, ug ang tanan adunay higayon nga mapahiuli sa kahingpitan. — Isa. 35: 5-10; Buhat 3:20-25; 24:15

Isip mga tagasunod sa Agalon karon, imbis nga mangayo ug mga timailhan ug makit-an nga mga pasalog, magpahulay kita sa pagtuo, kontento nga siya nga labi ka mabinantayon nga nagpalabaw alang kanato kaniadto parehas nga matinud-anon karon aron matuman ang tanan niyang maayong mga saad alang kanato. — I Cor. 1:9; 10:13

Kapasayloan Pinaagi sa Pagtoo

Yabeng Bersikulo:

“Tungod niini giingon ko kanimo, ang iyang mga sala, nga daghan, gipasaylo, tungod kay siya nahigugma pag-ayo; apan siya nga gipasaylo gamay, nahigugma gamay. ... Ug Siya miingon sa babaye, Ang imong pagtuo nagluwas kanimo; lakaw nga malinawon.”

—Lucas 7: 47,50

Pinili nga Kasulatan:

Lucas 7: 36-50

Ang mga pulong sa atong Yabeng Bersikulo gisulti ni Jesus pagkahuman sa iyang paghatag sa sambingay sa nagpautang ug duha nga utangan. Gihatag niya ang sambingay samtang didto sa balay sa usa ka Pariseo nga ginganlag Simon, nga namati sa giwali ni Jesus, ug gidapit siya sa iyang balay alang sa pagkaon. — Lucas 7:36

Samtang nagkaon si Jesus ug Simon, usa ka babaye nga gikan sa lungsod, nga nailhan nga usa ka makasasala, miadto sa balay, dayag nga nahibal-an nga si Jesus atua didto. Gidala niya ang usa ka kahon nga alabastro sa maayong lana. Nagpadayon ang asoy, nga nag-ingon, siya “nagtindog sa iyang tiilan sa likod niya nga naghilak, ug nagsugod paghugas sa iyang mga tiil sa mga luha, ug gipahiran kini sa mga buhok sa iyang ulo, ug gihagkan ang iyang mga tiil, ug gihaplasan niya sa lana.” —vss. 37,38

Sa dihang nasaksihan ni Simon nga Pariseo ang nahitabo, nangatarungan siya sa iyang kaugalingon nga kung si Jesus tinuod nga usa ka propeta, mahibal-an niya nga ang babaye usa ka makasasala ug dili niya tugutan nga hikapon siya. Nasabtan ni Jesus ang iyang mga hunahuna ug nakita ang higayon sa paghatag sa usa ka leksyon.

Gisulti ni Jesus kining sambingay kang Simon. “Adunay usa ka tigpautang nga adunay duha ka nangutang: ang usa nakautang lima ka gatus, ug ang usa kalim-an. Ug kung wala silay bayad, prangka nga gipasaylo niya silang duha. Busa sultihi ako, kinsa sa kanila ang

labing nahigugma kaniya?” (Ber. 41,42) Ang Pariseo mitubag nga siya nagtoo nga ang adunay labing dakong utang mao ang labing nahigugma sa nagpautang. Gipamatud-an ni Jesus nga siya nangatarongan sa hustong paagi. — bersikulo 43

Bisan pa, ang leksyon nga gusto ni Jesus nga ihatag dili pa kumpleto. Gipunting niya kang Simon nga bisan siya maabiabihon pinaagi sa pagdapit kaniya sa iyang balay alang sa pagpangaon, wala siya gihatagan tubig alang sa iyang mga tiil o lana alang sa iyang ulo, ni gipadayag niya ang bisan unsang espesyal nga inigsoong pagmahal kaniya. Kini nga babaye, sa laing bahin, gihugasan ang iyang mga tiil sa iyang mga luha, ug gidihogan kini sa lana. Sa usa ka mahigugmaon nga buhat sa pagpaubos, gihagkan pa niya ang iyang mga tiil. — bersikulo 44-46

Pinaagi sa iyang mga buhat, si Jesus miingon, “siya nahigugma kaayo,” samtang si Simon nahigugma “gamay.” Gipunting ni Jesus ang iyang mga buhat tungod kay pinaagi lamang niini makita ni Simon ang pamatuod sa iyang pagtuo. Sa atong Yabeng Bersikulo nga gipahayag ni Jesus nga ang labi ka dako nga gugma sa babaye naugmad pinaagi sa pagkaamgo sa iyang makasasalang kahimtang ug usa ka tinuud nga tinguha nga mahilayo gikan niini. Siya miingon kaniya, “Ang imong mga sala gipasaylo. ... Ang imong pagtuo nagluwas kanimo; lakaw nga malinawon.” (ber. 47-50) Sa tinuud, siyempre, ang pagtuo sa babaye, dili ang iyang mga buhat, ang hinungdan nga naangkon ang pasaylo.” — Efe. 2:8,9

Kadtong mga katawhan sa Diyos nga matinud-anong nagserbisyo kaniya makit-an nga puno sa tinuud nga gugma alang sa ilang “Ulo,” si Kristo Jesus, ug ang tanan nga mga myembro sa “lawas.” (I Cor. 12:12-14; Efe. 4:15,16) Ang sukaranan sa ilang gugma, sama sa kaso sa babaye, makit-an sa dako nga pagpabili sa ilang kaugalingon nga pagkadili hingpit ug sa kalooy ug grasya sa Dios nganha kanila sa kapasayloan sa ilang mga sala. Kini nga mga kondisyon siguradong magpakita sa ilang mga kaugalingon, sama sa gibuhay sa babaye, pinaagi sa pagpaubos nga serbisyo sa tiilan sa Agalon. ■

Ang Pagtolun-an Sa Bautismo

“Busa, pinaagi sa bautismo gilubong kita uban kaniya ngadto sa kamatayon, aron nga maingon nga si Cristo gibanhaw gikan sa mga patay pinaagi sa himaya sa Amahan, kita usab managgawi diha sa kabag-o sa kinabuhi.”
—Romans 6:3,4

Ang bautismo mao ang us aka labing kaylap nga ginahimo, apan ang mas wala masabti nga hilisgutan nga may kalabutan sa Kristohanong relihiyon. Daghang mga simbahan ang nag-awhag sa ilang mga sumusunod nga sabligan ang mga bata sa gitawag nga “balaang tubig” sa labing madali pagkahuman sa pagkahimugso, nga nagtuo nga kon kini sila mamatay nga wala himoi sa maong rituwal, kini nga mga inosenteng bata dili maluwas. Ang uban nga mga Kristiyano nagtuo nga sa yano nga buhat sa pagpaunlod sa tubig sila “natawo pag-usab,” ug gikan niana nga higayon ang ilang kaluwasan sigurado bisan unsa pa. Usa pa ka grupo ang nagtipig sa mga talaan sa mga ngalan ug kagikan sa milyon-milyon nga mga tawo, buhi ug patay. Nahimo kini sa pagsalig nga ang kaluwasan sa mga giisip nila nga namatay sa nawala nga kahimtang mahimong masigurado, bisan sa daghang mga siglo sa ulahi, pinaagi sa usa ka buhing kaliwat nga nabunyagan alang kanila.

Pipila ra kini nga mga pananglitan sa mga kalainan sa panghunahuna nga naglibot sa panudlo sa bunyag. Aron mahibal-an nga husto ang hinungdanon nga pagtulon-an kinahanglan nga atong tan-awon lapas sa mga tradisyon nga hinimo sa tawo ug susihon kung unsa ang giingon sa Bibliya. Si Jesus ang nagpahimutang sa bautismo ingon usa ka punoan nga doktrina. Gipakita niya kung kanus-a ug kung giunsa kini tukma nga gihimo, ug ang iyang mga apostoles, sa ilang mga sinulat, tin-aw nga gipasabut ang kahulugan niini.

Sa paglista sa pipila sa mga sukaranan nga mga baruganan sa kamatuoran, si Apostol Pablo nag-uban sa “doktrina sa mga bautismo.” (Heb. 6:2) Ang doktrina yano nga nagpasabut sa pagtudlo, ug tungod kay ang pulong nga “mga bautismo” nga gigamit sa kini nga bersikulo naa sa plural, si Pablo dayag nga nagpahinumdom

kanato nga sa Kasulatan mahimo natong mapaabut ang pagpangita sa paghisgot sa labaw pa sa usa ka bautismo. Sa kinatibuk-an nga paagi, bisan pa, tanan niini nga mga bautismo adunay usa ka tino nga relasyon sa usag usa, aron nga para kanato adunay tinuod apan “usa ka bautismo.” (Efe. 4:5) Sa Bag-ong Tugon, ang mga pulong nga Griego nga gihubad nga “nagbunyag” ug ang “bunyag” nagpasabut nga “hingpit nga pagbasa,” sa “pagpaunlod, o pagpaubos.”

ANG BAUTISMO NI JUAN

Ang bautismo unang gihatagan sa atong pagtagad sa Bibliya kalabot sa pagpangalagad ni Juan Bautista. Nabasa nato ang mahitungod kaniya, “Si Juan nagbautismo sa kamingawan, ug giwali ang bautismo sa paghinulsol alang sa kapasayloan sa mga kasal-anan.” (Marcos 1:4) Ang pagpangalagad ni Juan dili sa kalibutan sa kadaghanan, apan sa mga tawo sa nasud nga Judio, kinsa, pinaagi sa Balaod nga gihatag sa Bukid sa Sinai, adunay relasyon sa Diyos. Bisan pa, daghan sa Israel ang wala nagtuman sa ilang mga pribilehiyo sa ilalum sa Balaod. Sa ingon, nahilayo sila gikan sa Dios ug gikan sa iyang pakigsaad. Ang ilang paghinulsol, ug ang kapasayloan sa ilang kasal-anan batok sa Balaod sa Kasabutan, nagdala kanila pagbalik sa kahimuot sa Dios ug panaghigalaay.

Dili nato sabton nga ang ilang paghinulsol ug ang kapasayloan sa ilang mga sala nahimo pinaagi sa pagtusnob sa tubig. Ang bautismo usa ra ka dayag nga simbolo nga nagpaila nga ang paghinulsol ug pagdawat sa kabubut-on sa Dios ingon nga gipahayag pinaagi sa Balaod nga nahuman na sa kasingkasing ug kinabuhi sa usa nga nahaunlod. Wala’y epektibo nga paglimpiyo sa sala sa tubig, bisan sa tubig sa sapa sa Jordan. Ang tinuud nga katuyoan sa pagpangalagad ni Juan sa ulahi gilarawan sa sambingay ni Jesus sa duha ka mga Israelita nga miadto sa Templo aron mag-ampo. Ang usa, usa ka Pariseo, ang laing usa maniningil ug buhis. Ang Pariseo nag-ampo, “Dios, nagpasalamat ako kanimo, nga dili ako ingon sa ubang mga tawo, mga mangingilog, dili matarong, mga mananapaw, o bisan ingon nga usa ka maniningil ug buhis.” Ang maniningil ug buhis sa laing bahin, nga nagtindog sa halayo dili makayahat sa iyang mga mata sa langit, apan ingon sa gibunalan sa iyang dughan, nga nag-ingon, “Kaloy-i ako oh Dios nga usa ka makasasala.” - Lucas 18:10-13

Sa sambingay, giingon ni Jesus ang naghinulsol nga maniningil sa buhis, “Kini nga tawo nanaog sa iyang balay nga gipakamatarung kay

sa usa.” (bersikulo 14) Ang matood nga espiritu sa paghinulsol ug pagpaubos ang miresulta nga siya gipakamatarong, o gipakig-uli sa Ginoo ubos sa mga termino sa Kasabotan sa Balaod. Kini nga mahinulsulon nga kahimtang sa kasingkasing ang nag-aghat sa mga Israelita nga magpabautismo sa tubig ni Juan.

Ang pagpangalagad ni Juan gilaraw aron “maandam” ang mga tawo aron madawat si Jesus. (Lucas 7: 24-27) Ubos sa kahikayan sa Balaod, ug hangtod sa Pentekostes, ang maniningil sa buhis sa samingay nagrepresentar niadtong naghimo sa kinahanglan nga lakang sa paghinulsol aron ipasig-uli sila sa pag-uyon sa Diyos sa paagi nga kini magamit. Kini mao ang sa ingon gisimbolo sa mga nakadawat sa bautismo ni Juan. Kadtong nagpadayon sa pagdawat sa Mesiyas ug naghalad sa ilang kinabuhi aron mahimong iyang mga tinun-an, sa ulahi nahulog sa katubsanan sa iyang dugo ug nakadawat katarong sa kinabuhi.

SI JESUS NAGHANGYO UG PAGTUSNOB

Si Juan Bautista ang nagpahigayon sa iyang pagpangalagad sa mga unom ka bulan sa dihang si Jesus miduol kaniya ug gihangyo nga magpabunyag, o magpaunlod, sa Suba sa Jordan. (Mateo 3:13-15) Sa sinugdanan nagdumili si Juan, nga nag-ingon, “Kinahanglan ako magpabautismo kanimo.” Nahibal-an ni Juan nga ang usa ka dakong tinguha ni Jesus mao ang pagbuhat sa kabubut-on sa iyang Langitnong Amahan. Nahibalo usab siya, nga wala’y higayon sa paghinulsol sa kinabuhi nga walay sala si Jesus, busa iyang gibati nga ang simbolo sa paghinulsol samtang siya ang nagpangalagad kini hingpit nga dili angay.

Hinuon, wala ipatin-aw ni Jesus ang kahimtang kay Juan. Siya yano nga nag-ingon, “Itugot kini nga karon.” Unya misugot si Juan sa hangyo ni Jesus ug gibautismohan siya, dayag nga nahibal-an nga ang Agalon adunay usa ka mahinungdanon nga hinungdan sa paghimo niini nga lakang sa pagpaunlod sa tubig. Ang dugang nga gisulti ni Jesus mao ang, “Sa ingon kini angay kanato aron matuman ang tanan nga pagkamatarung.” Dayag nga adunay usa ka butang sa Daang Tugon nga Kasulatan nga nagpahayag kang Jesus nga kini usa ka angay ug kinahanglan nga buhaton.

Ang Daang Tugon adunay daghang mga panudlo nga nagsilbing giya alang sa Agalon sa pagbutang sa iyang kinabuhi ingon

Manunubos sa tawo. Ang uban niini naa sa kinaiya sa mga panagna, ug ang uban naa sa mga paghulagway. Pananglitan, ang lainlaing mga seremonya ug mga sakripisyo sa Israel ubos sa Moisesnong Balaod nagsilbing usa ka “panig-ingnan ug landong” sa dagko nga mga butang nga moabut uban ang pagtahod sa plano sa Dios alang sa katawhan. (Heb. 8:5; 10:1) Ang kaangtanan niini mao ang punto nga gihisgotan ni Pablo kung diin gitandi niya ang “balay” sa Israel sa ilalum ni Moises sa usa ka “balay” nga si Kristo ang ulo. —Heb. 3:1-6

Ang mga Israelitas nailalom sa pagpanguna ni Moises samtang didto pa sa Ehipto. Aron maluwas gikan sa ilang pagkaulipon kang Paraon, kinahanglan nga bug-os ang ilang pagsalig sa pagkaulo ni Moises sa ibabaw nila. Wala madugay human sila mobiya sa Ehipto, ang mga Israelita nag-atubang sa tinuod nga pagsulay sa ilang debosyon sa Diyos ug sa iyang alagad nga si Moises. Gigukod sila sa kasundalohan sa Egipto ug hapit na sila maapas. Ang Pula nga Dagat naa sa ilang atubangan. Pinaagi ni Moises, ang Ginoo nagmando kanila sa pagpadayon. Ang usa ka pagkapakyas sa pagtuman sa tinuod nagpasabut nga kamatayon sa mga kamot sa mga Egiptohanon. Ang pagkamasulundon nagpasabut sa peligro sa kinabuhi sa Pulang Dagat. Ang mga Israelitas misunod sa pagpangulo ni Moises sa dagat, nga nagpasabut nga ilang gibutang ang ilang kaugalingon sa iyang mga kamot ingon representante sa ilang Diyos.

DUHA KA BAUTISMO DIHA SA DAANG TUGON

Naghisgot bahin sa kahinungdanon sa kini nga kasinatian, gisulat ni Pablo nga ang mga Israelita “silang tanan nabautismohan ngadto kang Moises sa panganod ug sa dagat.” (I Cor. 10:1,2) Kini usa ka simbolikong pagbunyang. Ang tinuod nga bautismo, o paglubong sa mga Israelitas sa pagkaulo ni Moises, ang nahitabo. Gisalig nila ang ilang kaugalingon sa iyang pagpangulo, kay kon wala dili sila mokuyog sa Pulang Dagat. Bisan pa, ang tubig sa matag kilid ug sa mga panganod sa ibabaw nila nagsimbolo sa ilang “bautismo” ngadto kang Moises.

Tungod kay si Apostol Pablo naghisgot sa pagpaunlod sa Daang Tugon sa tubig, siguradong nahibal-an ni Jesus ang bahin niini, ug ang kahinungdanon niini. Gihunahuna nato nga makatarunganon ang paghinapos nga nakita kini ni Jesus ingon nga iyang giya sa “pagtuman sa tanan nga matarong.” Bisan tuod nga sa usa ka diwa ang tanan nga mga Israelita ang simbolikanhong gibautismohan sa

ilang pag-agi sa Pulang Dagat, ang matag usa kinahanglan pa usab nga maghimo sa iyang tinuud nga desisyon sa pagsunod kang Moises, ang ilang lider. Uban sa espirituhanong balay sa Israel, ang bunyag ingon usa ka indibidwal nga butang, ug si Jesus, ang Ulo, ang una nga nakasulod niini nga kahikayan.

Ang Apostol Pedro nagtumong sa lain nga simbolo nga bautismo gikan sa Daang Tugon. Gihisgutan niya ang bahin sa “walo ka kalag” nga “naluwas sa tubig,” ug dayon nipatin-aw, “Ang sama nga numero diin bisan ang bautismo nagluwas usab kanato karon.” (I Ped. 3:20,21) Dinhi ang laing grupo sa mga tawo. o balay, nahilambigit, nga si Noe, iyang asawa, iyang mga anak ug ilang mga asawa. Dinhi, usab, ang kamatayon moabut sa pamilya kung wala nila gisunod ang pagpanguna ni Noe sa arka ug sa kaluwasan.

Giunsa nila pagsiguro nga maluwas sila sa arka? Kini usa ka butang sa hugot nga pagtuo, ug sa pagtugyan. Naghatag ang Dios og mga panudlo bahin sa pagtukod sa arka. Kung nagsalig sila kang Noe, alagad sa Diyos, mosulod sila sa arka, nga ilang gibuhay, ug naluwas. Ang mga tubig sa baha diin anaa naghulagway sa ilang pagpaunlod sa kabubut-on sa Dios, sa ilalum sa ulo sa ilang pamilya, si Noe. Sanglit gihisgotan ni Pedro ang leksyon sa kini nga “bautismo” nga kasinatian ni Noe ug sa iyang pamilya, ingon usab kini makita ni Jesus ingon usa ka giya sa dalan sa pagkamatarong. Kini, busa, mahimong usa pa ka hinungdan nga gihangyo niya si Juan nga ipabautismo kaniya.

BAUTISMO SA ESPIRITO

Sa edad nga katloan, gihalad ni Jesus ang iyang kaugalingon sa hingpit nga paghalad sa Dios, gilubong ang iyang kaugalingon nga kabubut-on sa kabubut-on sa iyang Amahan. Sa diha nga siya gibautismohan ni Juan, ang Espiritu Santo mikunsad kaniya ug siya gipuno niini. (Lucas 3:21,22) Kini gihimo alang kang Jesus nga sa ulahi gihisgutan may kalabotan sa iyang mga tinun-an ingon nga””gibautismohan sa Balaang Espiritu.” (Buhat 1:5) Bisan si Juan mao ang instrumento nga gigamit sa literal nga paglubog ni Jesus sa tubig, Ang Diyos mao ang nagbautismo kaniya, sama kini, nga nagpuno kaniya sa iyang Balaang Espiritu sa kamatuoran. Ang asoy nag-ingon nga ang “langit nabuksan kaniya,” ug ang Espiritu sa Dios mikunsad “sama sa usa ka salampati.” (Mat. 3:16) Ang pagkunsad sa usa ka salampati usa ka dayag nga pagpakita sa bautismo sa Balaang

Espiritu. Siya dayon “gidala pinaagi sa Espiritu ngadto sa kamingawan,” diin ang kabubut-on sa Diyos hingpit nga ipadayag kaniya - ang pag-abli sa langitnong mga kamatuoran. — Lucas 4:1

Nahibal-an kini ni Jesus, ug sa ulahi iyang gipasabut ang iyang tinuod nga bautismo ingon nga usa ka butang nga wala pa nahuman sa hingpit. Siya miingon, “Ako adunay usa ka pagpaunlod nga naagihan; ug kung giunsa ako gipugos, hangtud nga kini mahuman.” (Lucas 12:50, Wilson's Emphatic Diaglott) Kini nga pahayag ni Jesus dili isipon nga usa ka pangutana, ingon sa gipakita sa pagkasunud-sunod sa mga pulong, “kung giunsa ako.” Ang moderno nga kahikayan mahimong, “Giunsa ako pagpugos” hangtod nahuman ang akong bunyag! Ang bautismo ni Jesus, o pagpaunlod pinaagi sa Balaang Espiritu, gisilsil sa iyang kahiladman diha sa iyang bug-os nga pagpasakop sa kabubut-on sa iyang Langitnong Amahan, ug magpadayon sa pagbuhat niini hangtod nga mahuman niya ang iyang dalan sa kamatayon.

GIBAUTISMOHAN UBAN KANIYA

Gitagna ni Juan Bautista nga ang uban makadawat usab sa bautismo sa Balaang Espiritu, ug nga si Jesus gamiton aron magbunyag sa niini nga paagi. (Mat. 3:11) Sa ingon, nahibal-an nato nga sa wala pa ang Pentekostes gisultihan ni Jesus ang iyang mga tinun-an nga sa pila ka adlaw ilang madawat ang bautismo sa Balaang Espiritu. Si Cornelius ug ang iyang panimalay, ang unang mga Hentil nga nakabig, giingon usab nga gibautismohan sa Balaang Espiritu. Pagkahuman, gisulat ni Apostol Pablo nga kitang tanan gibunyagan pinaagi sa usa ka Espiritu ngadto sa lawas ni Kristo. — Buhat 1:5; 11:16,17; 1 Cor. 12:13

May kalabutan sa bautismo ni Jesus sa Espiritu adunay usa ka gawas ug milagrosong pagpakita sa gahum ug pagdawat sa Dios. Kini nahitabo usab sa Pentekostes, ug may kalabotan sa kasinatian ni Cornelius ug sa iyang panimalay. Niining ulahi nga kaso kini aron paghatag kasiguruhan sa pagdawat sa balaang pamilya sa mga Hentil nga magtotoo, kay kini nagrepresentar sa usa ka pagpadako sa grasya sa Diyos nga labi pa sa diin naandan sa mga Judio.

Kini milagrosong mga pasundayag wala na masubli, ug wala’y katarungan nga maghunahuna nga mahitabo kini usab. Bisan pa, ang matag tinuud nga sumusunod sa Agalon nahisakup sa dili

impluwensya sa Balaang Espiritu sa Dios. Maingon nga si Jesus napuno sa Espiritu gikan sa sinugdanan sa iyang gipahinungod nga kinabuhi sa sakripisyo, ingon usab sa matag usa sa iyang gipahinungod nga mga sumusunod, nga katumbas sa ilang katakus nga mawagtang sa kaugalingon nga kabubut-on, ang Espiritu sa Dios ang nagkontrol.

Ang pribilehiyo sa pagpaambit sa bautismo ni Jesus gipakita kaniya sa usa ka panag-istoryahanay nila ni Santiago ug Juan. Sila mihangyo kaniya, “Tugoti kami nga manglingkod, ang usa sa imong tuo nga kamot, ug ang usa sa imong wala, sa imong himaya.” Ang tubag ni Jesus mao, “Wala kamo mahibalo kung unsa ang inyong gipangayo: makainom ka ba sa kopa nga akong giimnan? ug magpabautismo sa bautismo nga akong gibautismohan?” Sa pag-ingon nga sila makahimo, si Jesus miingon, “Sa pagkatinuod kamo magainom sa kopa nga akong giimnan; ug sa bautismo nga ako gibautismohan kamo magpabautismo.”- Marcos 10:35-39

Wala dinhi gipasabut ni Jesus ang iyang simbolikong pagpaunlod sa tubig sa Jordan, kondili sa iyang bautismo ngadto sa kabubut-on sa iyang Langitnong Amahan — kana nga kabubut-on nga gipadayag kaniya sa Balaang Espiritu. Uban ni Jesus, kini nga bautismo nagpadayon, ug nagpadayon, hangtod sa krus diin siya nagsinggit, “Natapos na.” (Juan 19:30) Alang nila ni Santiago ug Juan gipahayag niya nga sila adunay higayon sa pagpaambit niini nga bautismo.

NGADTO SA KAMATAYON

Ang aspeto sa sakripisyo sa pagkamatay sa bautismo gidala sa atong atensyon ni Apostol Pablo sa mga pulong sa atong pangbukas nga teksto, diin gihisgutan niya nga kita “nabautismohan kang Hesu-Kristo” ug “sa iyang kamatayon.” Si Pablo nagpadayon, nga nag-ingon, “Kay kung kita natanum nga managsama sa pagkasama sa iyang kamatayon, kita usab mahisama sa iyang pagkabanhaw.” (Roma 6:3-5) Ang atong pagbautismo mao, ingon sa gipakita ni Pablo, “ngadto kang HesuKristo,” sama nga ang pagbunyang sa mga Israelita naa kang Moises. Ang atong mga kabubut-on gilubong sa kabubut-on sa Dios, ingon nga gipahayag pinaagi ni Kristo. Kini nga lubnganan nagpasabut nga gidawat nato ang pagkaulo ni Jesus, ug ang espiritu sa atong pagkahinungod mao ang sa pagsunod sa mga panudlo sa atong Ulo.

Sa ingon, mahimo kitang giaghat sa impluwensya sa Balaang Espiritu sa atong kinabuhi — parehas nga Espiritu nga nagdala kang Jesus sa kamingawan, ug “gipugos” sa pagpadayon, ug nag-awhag kaniya sa pagsakripisyo, bisan hangtod sa kamatayon. Ang Balaang Espiritu nangulo sa tanan nga mitugyan sa kabubut-on sa Diyos sa parehas nga direksyon sama sa gihimo ni Jesus. Ang tanan nga gidawat sa Amahan naa sa ilalum sa impluwensya sa Balaang Espiritu tungod kay silang tanan mga miyembro sa parehas nga lawas. Nan, adunay, usa ra ka tinuud nga bautismo alang sa gipahinungod nga mga magtotoo sa Panahon sa Ebanghelyo.

BAUTISMO SA TUBIG

Sa diha nga si Jesus mipakita sa iyang kaugalingon kang Juan aron magpabunyag sa tubig, usa ka bag-ong balay, ang balay sa mga anak, nagsugod nga naporma. Kini nga balay sa mga anak gilangkuban sa mga matinud-anong mga tawo gikan sa tanan nga katawhan. Kini sila dad-on sa balay pinasukad sa ilang indibidwal nga pagtugyan sa kabubut-on sa Dios, ug ang ilang tinguha nga dawaton ang pagkaulo ni Jesus sa ilang kinabuhi. Isip ilang Ulo, nahibal-an ni Jesus nga kini ang kabubut-on sa Diyos nga nagsimbolo sa iyang pagpahinungod sa Amahan pinaagi sa pagpaunlod sa tubig. Kung wala’y uban pang basihanan nga mogiya kanato, kinahanglan nato nga mahibal-an nga kini usab ang kabubut-on sa Diyos nga sundon nato ang panig-ingnan ni Jesus nga ingon niini sa tanan nga ubang mga butang kalabut sa kabubut-on sa Dios.

Dili daghang butang ang gisulti sa Bibliya bahin sa bautismo sa tubig, apan igo, bisan pa, aron ipadayag nga tin-aw nga kini ang kabubut-on sa Dios alang sa tanan nga hingpit nga nagpahinungod sa ilang kaugalingon ngadto kaniya. Sa dihang ang Etiopiahanon nga eunuco, nga gisaksihan ni Felipe sa karo, nakita ang pribilehiyo nga mahimong disipulo ni Cristo, siya miingon, “Tan-awa, ania ang tubig; unsa ang makapugong kanako sa pagpabunyag?” Nahibal-an ni Felipe nga wala’y butang nga makapugong, busa gibautismohan niya ang eunuco. — Buhat 8:36

Ang ingon nga kaandam sa pag-ila sa katinuud ug kamahinungdanon sa bautismo sa tubig mahimo’g usa ka sayo nga timailhan sa kasaligan sa pagkabalaan sa usa ka tawo sa Ginoo. Bisan kung kini usa ka simbolo lamang, unsa kana ka makahuluganon nga

simbolo! Ang usa nga gipaunlod gisulud sa tubig diin siya nalubog. Naglibot kini kanuya hangtod nga bayawon siya gikan sa tubig sa nag-unlod kaniya ingon usa kahulagway sa paglaom nga mabanhaw siya sa unang pagkabanhaw. Tino nga ang tanan nga mitugyan sa ilang kaugalingon sa pagbuhat sa kabubut-on sa Dios kinahanglan, kung ang oportunidad nagpresentar sa iyang kaugalingon, mobati sama sa taga-Etiopia, ug dili nila gusto ang bisan unsang butang nga makapugong kanila sa paghimo niini nga lakang

NALUWAS SA BAPTISMO

Sa dihang gihisgotan ni Apostol Pedro si Noe ug ang iyang pamilya nga miagi sa Lunop, giingon niya nga kini simbolo kung giunsa “ang bautismo nagluwas usab kanato.” Pagkahuman niya gihimo ang dugang nga pag-obserbar, nga ang bautismo nga nagluwas kanato “dili ang pagpahilayo sa kahugawan sa unod, apan ang tubag sa usa ka maayong tanlag sa Dios, pinaagi sa pagkabanhaw ni Jesus Cristo.” (I Ped. 3:21) Kini nga “tubag sa usa ka maayong tanlag”mao ang pagpahinungod sa atong kaugalingon aron buhaton ang Diosnong kabubut-on. Sa dihang masabtan nato ang butang sa dako nga gugma nga gipadayag sa Dios ngari kanato pinaagi kang Kristo, ang bugtong tubag nga mahatag nato sa maayong tanlag mao ang pag-ingon, “Ania, Ginoo, kuhaa ang akong tanan, ug kuhaa ang akong kasingkasing. Ipadayag kanako ang imong kabubut-on matag adlaw, ug hatagi ako sa kusog aron mahimo kini.” Kini ang lubnganan sa among kabubut-on, ug ang pagdawat sa pagkaulo ni Kristo. (Panultihon 23:26) Kini mao ang pagkonsagrar, ug ang atong bahin sa tinuod nga bautismo.

Sa diha nga gihimo ni Jesus kini nga lakang sa hingpit nga pagtugyan ug pagpahinungod sa iyang Amahan, wal na kini pag-atras pa. Nakahibalo siya nga ang paghuman sa iyang bautismo nagpasabut nga boluntaryo ug sakripisyo nga kamatayon. Nahibalo usab siya, nga pinaagi lamang sa pagkamatinud-anon hangtod sa kamatayon makalaom siya nga mabanhaw gikan sa mga patay pinaagi sa gahum sa iyang Amahan, aron makaapil sa maayong buhat sa umaabot nga gingharian. Nahibal-an kini, sa dihang gisulayan ni Pedro nga dili siya moadto sa Jerusalem, diin nahibal-an ni Jesus nga patyon siya, ang Magtutudlo miingon, “Bisan kinsa nga magsunod kanako, magdumili siya sa iyang kaugalingon, ug magpas-an sa iyang krus, ug sumunod kanako. Kay bisan kinsa nga buot magluwas sa iyang kinabuhi,

mawala kini kaniya; apan bisan kinsa nga mawad-an sa iyang kinabuhi tungod kanako ug sa ebanghelyo, kini maluwas niya.”-Marcos 8:31-35

Busa, gipasabut ni Jesus nga alang sa iyang kaugalingon, ug alang sa tanan nga magdala sa ilang krus aron sa pagsunod kaniya, ang kaluwasan nagsalig sa pagkamatinud-anon hangtod sa kamatayon — ang bautismo sa kamatayon. Alang niadtong ang konsensya nitubag sa gugma sa Diyos pinaagi sa paglimud sa kaugalingon ug ang pagkuha sa ilang krus aron pagsunod sa Agalon, ang kinabuhi mismo nakasalig sa pagkamatinud-anon. Ingon sa nakita, ang mga implikasyon sa tinuod nga bautismo seryoso ug tukma. Ang bautismo nagpasabut labaw pa sa pag-usab sa kinabuhi, o ingon nga gisulti ni Pedro, usa ka “pagsalikway sa kahugawan sa unod.” Kini ang gipaabut sa Ginoo ingon usa ka kinahanglan sa pagpahinungod sa atong kinabuhi ngadto kaniya. Kung maghimo kita nga hingpit nga pagpahinungod, bisan pa, nangayo kini alang sa tanan nga anaa kanato. Sukad niana ang tanan iya na sa Diyos, ug nagsunod kita kang Jesus sa iyang bautismo hangtod sa kamatayon.

Miingon si Jesus nga kung mawad-an kita sa atong kinabuhi tungod kaniya “ug sa ebanghelyo,” maluwas nato sila. Nalipay kita nga gilakip niya kini nga mga pulong, kay kung dili makapangutana kita kung unsaon nato paghalad ang atong kinabuhi sa pagsakripisyo. Nahibal-an nato nga ang Ebanghelyo, o maayong balita, girepresentahan kang Jesus. Gisultihan niya kita nga kini nga Ebanghelyo kinahanglan nga ipangalagad sa tibuuk kalibutan kon makakita ug makahimo sa mga oportunidad. (Mat. 24:14; Lucas 24:46-48) Kung hingpit nga nalubong kita sa mga buluhaton nga gipahiangay sa kini nga komisyon, ug magpabilin hangtud nga kita hingpit nga nag sakripisyo sa pagdayeg sa Dios, nan ang himaya ug kadungganang ug pagka-imortal maanaa kanato sa pagkabanhaw. — Roma. 2:7

ALANG SA PATAY

Sa ikanapulog lima nga kapitulo sa I Corinto, gibutang ni Apostol Pablo ang paglaum sa pagkabanhaw ug gipasaligan kita nga sa gingharian ang kamatayon pagalaglagon. (bersikulo 12-26) Unya siya midugang, “Sa unsa pa, ngano nga nabautismohan alang sa mga patay, kung ang mga patay dili na mobangon? ngano nga sila nabawtismohan alang sa mga patay?” (ber. 29) Unsa ang gipasabut sa

pahayag ni Pablo nga kung wala'y pagkabanhaw sa mga patay, nan kadtong mga nabawtismohan alang sa mga patay nagsilbi nga kawang. Ang tubag gisugyot ni Pablo sa lain pa sa iyang mga sulat: "Ingon nga daghan kaninyo nga nabautismohan ngadto kang Cristo nagbutang kang Cristo. ... Kay kamong tanan usa kang Cristo Jesus. Ug kon kamo iya ni Cristo, nan kamo ang kaliwatan ni Abraham, ug mga manununod sumala sa saad."- Gal. 3:27,29

Gisaaran sa Dios si Abraham nga sa iyang binhi mapanalanginan ang tanan nga mga pamilya sa kalibutan. (Gen. 12:3; 22:18) Ang tanan nga mga pamilya sa kalibutan nga niini nga saad gihimo para sa bisan patay na o mamatay. Si Jesus, ug kadtong nabautismohan kaniya, mao ang binhi ni Abraham, nga giandam sa Diyos aron mapanalanginan ang patay nga kalibutan sa katawhan. Ang bugtong paagi nga mabulahan ang katawhan mao ang pagkabanhaw gikan sa mga patay. Sama sa giingon ni Pablo, kung wala'y pagkabanhaw sa mga patay, nan si Cristo namatay nga wala'y kapuslanan. Ang iyang pagbautismo ngadto sa kamatayon wala'y kapuslanan, ug ang bautismo ngadto sa kamatayon sa iyang mga tinun-an wala'y katuyoan. Si Jesus namatay alang sa patay nga kalibutan, ug ang pagbautismo sa kamatayon sa iyang mga tinun-an gilaraw sa Langitnong Amahan aron kwalipikado sila nga mahiuban ni Jesus sa umaabut nga buhat sa pagpanalagin sa katawhan pinaagi sa pagbanhaw kanila gikan sa mga patay ug pagtabang kanila nga makab-ot ang dayon nga kinabuhi dinhi sa yuta.

Pagka ahimayaon nga katuyoan sa Dios ang gipakita may kalabutan sa bautismo sa Kristuhanon. Kadtong moapil niini makaambit sa pagpanalagin sa kalibutan sa katawhan. Nan tinood gayod nga ang matood nga bautismo labaw pa sa pagpuyo sa usa ka kinabuhi nga moral, ug pagtambong sa mga serbisyo sa relihiyon nga masayon. Kini usa ka bautismo hangtod sa kamatayon. Si Pablo miingon, "Mamatay ako adlaw-adlaw." (I Cor. 15:31) Kita ba nga gibautismohan ngadto kang Cristo namatay adlaw-adlaw? Pinaagi lamang sa pagkamatatud-anon sa pagbuhat sa ingon nga atong maangkon kana nga "dakung kaluwasan; nga sa sinugdan gisugdan ang gisulti sa Ginoo, ug gipamatud-an ngari kanato pinaagi sa mga nakadungog kaniya."- Heb. 2 3■